ANUL XI. No. 1234

6 PAGINI 6 LEI

Vineri 25 August

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU.
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 — 325/35.
Telefon provincie : 77/65.

Nu există un „caz" Bodola?

Pe marginea unor lamentări insolente

«Gazeta Sporturilor» s'a ferit întotdeauna să se angajeze în polemici de orice fel. Intâiu, pentrucă fiind un organ de pură informaţie nu are dreptul să răpească cetitorilor săi spaţiul preţios şi apoi, pentrucă a găsit că polemica nu serveşte câtuşi de puţin cauzei în slujba căreia se găseşte.

De aceia nu vom face nici de data aceasta polemică, deşi suntem provocaţi, de un club care a căzut adesea în culpă şi de unele ziare cari îi oferă pentru aceasta coloane larg deschise. Vom stărui totuşi asupra câtorva dintre aşa zisele «precizări» pe cari semi conducerea rămasă în ţară a C. A. O.-ului le strecoară spre ştirea opiniei publice şi — fireşte — a noastră, într'un ziar de dimineaţă. Natural, pe marginea cazului Bodola ale cărui prime faţete le-am şlefuit în numerile noastre trecute.

Noi am afirmat, pe baza informaţiunilor primite dela Liège, că Bodola a fost vândut în cursul turneului în apus, clubului italian F. C. Genova, pentru suma de un milion lei. După apariţia ziarului nostru, câţiva ispravnici de ai clubului, rămaşi la Oradea, şi cărora conducerea nu le-a făcut cinstea de a-i înghesui printre bagajele complicatului turneu, s'au repezit cu o desminţire, pe care au trântit o într'un ziar bucureştean. Numai că desminţirea preciza ceiace afirmasem noi, adică existenţa tratativelor pentru vânzarea lui Bodola. Nu ne-a mirat inconştienţa unei astfel de desminţiri, pentrucă aveam cunoştinţă de cazierul moral al unui club nu de mult tăvălit în noroiul celei mai violente campanii ce s'a purtat vreodată în presa sportivă românească, pentru ca, atunci când a scăpat cu mădularele frânte dintre pumnii celui care-l chelfănise săptămâni întregi, să i se târască pocăit la picioare şi să i le lingă.

Am zâmbit şi ne-am văzut de drum, încredinţaţi că manopera desvăluită la vreme, va împiedeca o tranzacţie ruşinoasă pe spinarea footballului românesc. Mai ales că desminţirea, în forma în care fusese colportată, însemna un prim succes al campaniei noastre.

Numai că băetaşii burzuluiţi ai C. A. O.-ului au prins instantaneu gust de polemică, pe care au vărsat-o cu lighianul prin coloanele aceluiaşi excesiv de binevoitor cotidian de dimineaţă. Şi ce susţin polemicoşii orădeni? Nimica toată: **«nu am angajat şi nici nu vom angaja tratative pntru vânzarea niciunui jucător al nostru, cu atât mai puţin a lui Bodola, care este «steaua» noastră şi fără care clubul nostru nu poate trăi (of!)».** Asta bineînteles după ce în desminţirea iniţială, când au fost sculaţi cu noaptea în cap de milionul căzut — sau aproape căzut — în cassa de bani, au fost ceva mai circumspecţi, afirmând că au fost tratative, dar nu s'a încheiat nimic.

(Ce contează însă un nu venit după un da categoric în istoria unui club atât de cinstit în practicile cu terţii **(ştiţi chestia cu C. A. O campion al României pentru Franţa)**.

Şi mai departe: **«Este adevărat că s'a încercat de către un emisar străin captarea lui Bodola, dar în nici un caz nu poate fi vorba de tratative».** Nu e simplu? S'a încercat, dar nu poate fi vorba... Apoi: **«am pus la punct pe curagiosul emisar, arătându-i pe cale particulară că nu-l cedăm pe Bodola nici pentru două milioane dolari».** (Desigur după turneul închiriat negustorului maghiar astă iarnă, cassa C. A. O-ului geme de dolari, aşa că nu poate fi mijloc de tentaţie nici două milioane de dolari — un bagatel de un sfert de miliard).

Şi mai departe «Nu suntem agenţi de vânzare a jucătorilor. (Căci pe Baratky l-am vândut noi ungurilor!) Suntem o grupare care face sport şi care năzuie cât mai sus. (Unde? Doamne!..:) Ori, ca să putem aspira la aceste năzuinţe (sau ca să putem năzui la aceste aspiraţii — s'au cam încurcat în stilistică polemicoasă băetaşii lăsaţi să vegeteze la Oradea —) **nu ne trece prin minte să ne vindem elementele. In cazul acesta ar însemna să ne punem în vânzare toţi jucătorii, sá facem un capital şi să-l împărţim frăteşte. Işi dă deci oricine seama cât de ridicolă este insinuarea gazetelor în chestie..»**

Desigur că îşi dă seama oricine cât este de ridicol acest lucru, mai ales că îl afirmă în exclusivitate conducerea minoră a C. A. O.-ului.

Noi n'am făcut aluzie la aşa ceva, pentrucă nu mai vedem la C. A. O. un alt jucător pentru care s'ar putea obţine nu două milioane de dolari, dar nici măcar a zecea parte din cât s'a oferit pentru Bodola. Căci, dacă ar fi existat un asemenea jucător, desigur că s'ar fi sesizat înaintea noastră F. C. Genova... In ceiace priveşte împărţeala frăţească, nu ne priveşte personal, neavând — din fericire — nici un fel de legătură de rudenie cu C. A. O.

Şi în final: **«Bodola este şi rămâne la C. A. O. pentrucă noi l-am format, sub ochii noştri a crescut, pntrucă ni e drag şi pentrucă astfel dictează interesele footballului românesc...»**

Ce naivi sunt domnii căzuţi în toboganul polemicei, când îşi închipuie că noi n'am auzit despre existenţa unui roman intitulat **«Vândut de propria sa mamă»**. Dacă fantezia romancierului a aşternut sute de pagini pe marginea unui subiect atât de duios, de ce n'ar fi zgâriat conţopiştii de polemică ai C. A. O.-ului două ciosvârte de coloană în-

L. ROŞIANU

(Continuare în pagina IV-a)

5 ani...

Nu e vorba de condamnarea lui Seletzky..., nu vă speriaţi. Altceva vrem să comentăm sub acest titlu simbolic..

Alarmată de exodul jucătorilor de valoare, federaţia uruguyană n'a glumit. Şi-a luat inima în dinţi, şi-a adus aminte că s'a împăcat cu F. I. F. A. ca imediat să recurgă la o măsură severă cu efect internaţional.

Nu regulamente complicate, nu forme a căror efect se pierde din cauză că chiar acei cari le-au conceput, au pus la dispoziţie tradiţionalele portiţe de scăpare...

Uruguayenii au făcut un regulament cu un articol unic în care au introdus 23 de cuvinte. Iată-le: «orice jucător care angajează tratative cu o societate din străinătate, fără consimţământul grupării din care face parte, este automat suspendat pe cinci ani».

Prin urmare Italia şi alte ţări cari făceau ravagii în Uruguay, vor trebui să-şi tempereze zelul racolator. Petrone, Scarone, Mascheroni, Ochiussi şi alţii vor trebui să deschidă ochii, să lucreze pe faţă cu ştirea grupărilor, dacă nu vor să intre într'un şomaj de cinci ani.

O măsură excelentă care va displace italienilor, însă va pune la adăpost creatoarea mişcare footballistă uruguyană.

Ce ar fi dacă s'ar lua şi la noi o astfel de măsură?

Dacă în loc de un noian de corespondenţă, un vagon de proteste şi alte «procedeuri sui generis de apărare a patrimoniului sportiv» patentate de oficialitatea noastră, am introduce un regulament de 23 de cuvinte... Ar fi foarte bine. Căci atunci, munca celor cari formează pe un Bodola, Coţormani sau Lakatos, n'ar fi la discreţia celor cari vin din afară cu bani să târguiască marfa. Ar fi bine, dar un astfel de regulament ar înlocui biurocraţia şi tare mai place biurocraţia în ţara românească, chiar celor din sport..

LIS

De vorbă cu Mişa Tänzer

Amintirile fostului internaţional român...

Publicul bucureştean va avea prilejul să revadă mâine — odată cu debutul Ferencvarosului — un fost idol al său. Pe Tänzer, pe faimosul «Mişa» ale cărui apariţii, fie în echipa Chinezului, fie la «Fulgerul» fie în «team»-ul naţional, prilejuiau întotdeauna entuziaste manifestaţii de simpatie.

Tänzer a sosit azi de dimineaţă în Capitală, odată cu ceilalţi echipieri maghiari.

L-am aşteptat în gară, nu l-am lăsat să respire şi i-am cerut să ne povestească, să ne vorbească de toate. Amintiri, impresii, proecte...

— *Le vom face cunoscute «Mişa», admiratorilor tăi, cari ţi-au rămas credincioşi...*

A deschis ochii mari, ochii săi albaştri, copilăroşi încă şi a râs mulţumit...

Ne-a povestit apoi, când s'a resemnat cu ideea că nu va putea scăpa de corvoada acestui interview matinal. Amintirile au început să curgă, întâi reci, protocolare, apoi — pe măsură ce povestitorul înainta în confidenţe — mai calde, mai simţite...

— M'am născut în 1904, la Mehala. Un sat lângă Timişoara. Tatăl meu e cărnăţar. Un om voinic, roşu de sănătate. Spre deosebire de noi, copiii, cari suntem aproape piperniciţi şi de o construcţie mai mult sau mai puţin delicată.

«Am urmat şcoala la Timişoara şi aici, m'am împrietenit cu bunii mei camarazi de mai târziu cu «Ciogli», cu Tessler, cu Steiner II şi cu Semler.

«Cu ei am început footballul, cu ei am făcut noi o echipă de pitici — prima noastră echipă. A! Da! eram imbatabili... Am fost imediat remarcaţi de cei mari cari ne-au luat pe toţi în echipa de juniori a Primăriei.

«La Chinezul era pe atunci antrenor vestitul Bödö. Ne-a văzut jucând, i-am plăcut mult şi a făcut ce-a făcut şi ne-a atras pe toţi cinci formând echipa de juniori a Chinezului.

«Nu după multă vreme toţi cinci am fost trecuţi în prima categorie. Am fost imediat favoriţii publicului. Chinezul a început să prosperze în toată puterea cuvântului...»

«Mişa» face acum o pauză. A ajuns la un punct mort...

— *Dar primul match internaţional când l-ai jucat?...*

— In 1921, la Cernăuţi, contra Poloniei (1—1). Am jucat o repriză extrema dreaptă şi altă repriză extrema stângă.

«Am jucat se vede bine, căci nu după multă vreme am primit o ofertă dela «Amateur» din Viena. Am declinat-o, cum era şi firesc. Nu mă puteam despărţi de tovarăşii mei...

«E drept, m'a tentat oferta şi situaţia ce mi se oferea. Vroiam — mi aduc aminte — să mă fac neapărat dentist. Şi la Viena mi-ar fi fost foarte lesne.

«Ei, dar dacă n'au vrut să ne ia

TAENZER

pe toţi cinci... Am renunţat.

«In 1925 am început stagiul militar şi m'a luat d. căpitan Slătinescu...»

— *Maior...*

— Ştiu, ştiu... Dar mie nu-mi vine, nu pot să-i spun decât domnu căpitan...

«M'a luat d. maior — mă priveşte Mişa amuzat — şi am făcut echipa «Fulgerul». De echipa asta şi de timpul petrecut alături de căpitanul Slătinescu, mă leagă unele din cele mai frumoase amintiri».

Şi Tänzer povesteşte peripeţiile frumosului turneu întreprins în Polonia. Pare mişcat...

— Când am terminat milităria — eram sergent — mi-a părut rău că trebue să mă despart de d. căpitan.

«Am venit la Timişoara şi mult am regretat criza prin care trecea clubul meu. Am încercat noi să-l scuturăm, să-l trezim. N'a mers. Wetzer plecase în Ungaria, Vogl era în tratative cu Ujpest. Am plecat şi eu urechea la oferta lui Ferencvaros. Mi-am luat deslegare de la club şi dela federaţie şi am plecat. Dar prietenul meu Vogl n'a venit după mine. A plecat la Bucureşti, la Juventus.

«Cât de prost m'am simţit la Budapesta, la început mai ales, când eram singur.

«Mai târziu mi-a venit un camarad de oştire, Berkessy şi m'am simţit mai bine.

«Atunci am făcut cu Ferencvaros frumosul nostru turneu în America de Sud şi am învins la ei acasă, pe uruguayeni. Am avut pe atunci, poate cea mai bună formă. După aceia, nimic excepţional. Campionat, turnee...».

Tänzer, oarecum obosit de efortul rememorării, pare satisfăcut că a ajuns la acest punct înaintat al destăinuirilor. Crede un moment că a scăpat. Mă priveşte însă şi din nou se încruntă...

— *Mişa, iartă-mă că te întreb lucrul ăsta. Imi închipui că ţi-e foarte penibil să-l spui... Te întreb totuşi, pentrucă pe toţi cei de aici ne roade aceiaşi întrebare, aceiaşi curiozitate.*

Nu mai vii înapoi... Nu vrei să revii în ţară?... Te aşteptăm de atâta vreme...

S'a înroşit, s'a intimidat. După câteva clipe de linişte, — teama de un răspuns care ar putea să-l încurce:

— Da! Aşi vrea să revin... Şi am să revin curând. Dar acum nu pot. Aşi vrea să revin fiindcă pe mine nu mă leagă interese vitale de Budapesta. Eu pot trăi şi fără football.

«Mă duc la tata şi mă fac cărnă-

(Continuarea în pagina IV-a)

Documente...

Dela matchul ROMANIA—JUGOSLAVIA din 1923. REGELE FERDINAND şi PRINŢUL CAROL. In uniformă — cu spatele — d. maior DAVILLA

România - Jugoslavia se va juca la Zürich

O propunere jugoslavă cu sorţi de realizare

Ne ocupăm la foot-ball de propunerea Elveţiei ca matchul eliminatoriu ROMANIA-ELVEŢIA pentru campionatul mondial, să se joace la Zurich în prima Duminică a lunei Octombrie.

Elveţia oferă pentru această întâlnire 700.000 de lei şi întreţinerea.

O ofertă jugoslavă a venit să completeze propunerea de mai sus.

Intr'o convorbire telefonică cu d. Luchide d. dr. Andreevici a făcut azi dimineaţă din partea Jugoslaviei, următoarea propunere:

1) Matchul Elveţia-Jugoslavia care se dispută la 24 Septembrie la Belgrad, să conteze drept eliminatoriu pentru «Campionatul mondial».

2) România să joace cu Elveţia la Zurich, în Octombrie.

3) In cazul când şi România şi Jugoslavia câştigă, cele două ţări se califică pentru turul final.

4) Dacă însă pierd amândouă, sau una dintre ele face match nul cu Elveţia, România să se întâlnească cu Jugoslavia la Zurich, o săptămână după întâlnirea Elveţia-România.

5) Pentru matchul Jugoslavia-România, Elveţia asigură fiecăreia dintre echipe un minimum de 10.000 franci (350.000 lei) şi întreţinerea.

Propunerea Jugoslaviei este — indiscutabil — interesantă.

Din punct de vedere material se prezintă deasemeni cu titluri de succes. Prezintă însă un singur inconvenient: în timp ce Jugoslavia ar urma să joace unul dintre matchuri (acela cu Elveţia la Belgrad, România ar trebui să dispute ambele matchuri în Elveţia.

Propunerea Jugoslaviei va fi luată în discuţie în prima şedinţă a Biroului federal

SOC.

Ungaria-Jugoslavia

La Spalato, a avut loc un match nautic Ungaria — Jugoslavia, care a fost câştigat de unguri. Rezultatele au fost:

1500 m. Lengyel (Ungaria) 22:047, Bonacics (Jugoslavia) 22:57.

100 m. 1) Csik (U) 1:016; 2) Székely (U) 1:02.1; 3) Semjanovics (J) 1:02.8.

Stafeta 3x100 m. 1) Ungaria 3:38.1; 2) Jugoslavia 3:38.8.

Sărituri. 1) Hody (Ungaria) 57.28 puncte; 2) Nihan (Jugoslavia).

Waterpolo: Ungaria — Jugoslavia 10 : 0.

Reluarea activităţii motocicliste pe pistă

Un bogat program în perspectivă

De câteva săptămâni, sportului bucureştean îi lipseşte «ceva». Nu se mai manifestă cu tenacitatea din ultimul timp şi spiritele se găsesc par'că, într'o stare de continuă toropeală.

De mai multe zile, nu se mai vorbeşte nimic de cursele motocicliste pe pistă, curse cari în ultimii doi ani au ţinut nervii concentraţi, exercitând o mare atracţie asupra sportului bucureştean, dornic de spectacole frumoase şi emoţionante.

Şi nu este nici o mirare că mulţi, foarte mulţi sportivi, sunt atraşi de acest gen de întreceri. In secolul vitezei, iuţeala trebue să predomine şi ea justifică nerăbdarea cu care sunt aşteptate spectacolele ce se desfăşoară rapid.

Cum la noi singura grupare ce a ştiut să valorifice viteza este Motoclubul român, admiratorii sportului cu motor aşteaptă dela ea, realizarea dezideratelor lor.

RELUAREA ACTIVITAŢII

Desigur că formaţia de sub preşidenţia d-lui Nicolae Jilescu, este tot atât de dornică să deschidă sezonul şi să contribue astfel la propăşirea sportului pe care îl dirijează şi de ale cărui interese se ocupă cu hărnicie cu toate condiţiunile potrivnice.

După şedinţe extrem de agitate şi pe urma tratativelor începute din timp, caravana activităţii de toamnă a fost urnită din loc.

3 SEPTEMBRIE

Velodromul Moto clubului îşi va redeschide porţile în ziua de 3 Septembris, când pe pista din şoseaua Ştefan cel Mare se va organiza o întrecere naţională sub formă de handicap. Bine concepută, cursa aceasta va sili pe concurenţi să se întrebuinţeze la maximum să obţină cel mai mare randament şi să ia un bun galop în vederea disputelor internaţionale în perspectivă.

CURSE INTERNAŢIONALE

Programul de toamnă se prezintă admirabil, din punct de vedere internaţional. Proectelor făcute din timp de către Moto club li s'a răspuns favorabil, astfel că în cursul sezonului vom vedea evoluând pe pista Capitalei, o serie de vedete europene.

WILHELM ROTH

Primul motociclist care ne va vizita, va fi germanul Wilhelm Roth angajat să se întâlnească de două ori cu alergătorii români. Roth va debuta la noi în ziua de 10 Septembrie şi ,indiferent de rezultatul ce-l va obţine, se va prezenta, din nou, în faţa publicului bucureştean, în ziua de 17 Septembrie. Şi este foarte probabil ca Wilhelm Roth să repurteze, în ambele cazuri, victoria, întrucât el vine în ţară cu titlul de campion oficial al Germaniei. Perfect mânuitor al ghidonului, Roth cunoaşte admirabil tot felul de piste şi a arătat întotdeauna o technică neegalată de compatrioţii săi.

INVINGATORUL LUI BERTRAM ŞI BUTLER

Palmaresul lui Roth nu ne-a sosit încă, astfel că nu suntem în măsură să-i înşirăm toate isprăvile.

Din corespondenţa primită se poate uşor constata însă că viitorul nostru oaspe deţine un palmares excepţional de bogat în rezultate semnificctive. Managerul său fiind pus în curent cu impresia pe care au lăsat'o la noi compatrioţii săi Erich Bertram şi Walter Butler, a ţinut să ne informeze că Roth a bătut pe cei doi alergători de bună valoare, oridecâteori i-a întâlnit. De altfel, el este acela care l-a deposedat pe Bertram de titlul de campion al Germaniei.

Aceasta fiind situaţia, nu încape îndoială că Roth este un element extrem de valoros, căruia nu i se poate refuza victoria în nici un lot. Din păcate, o indispoziţie trecătoare l-a împiedecat să participe la campionatul Europei, câştigat de francezul Fernand Meyner. El fusese înscris în această competiţiune dar a forfait-at în ultimul moment din motive independente de voinţa lui.

UN PROGRAM BOGAT ŞI VARIAT

Suntem informaţi că organizatorii pregătesc, în cadrul celor două reuniuni internaţionale, un program excepţional. Se vorbeşte chiar de câteva inovaţii de senzaţie. Nu vom insista asupra lor, până ce nu vor fi perfectate ci ne vom mulţumi să spunem că în cazul când ele vor deveni fapt real, cele două întruniri vor întrece în amploare tot ceiace s'a realizat până în prezent pe acest tărâm.

r. e. d.

Campionatele României de atletism

Selecţionarea pentru Atena

In zilele de 16 şi 17 Septembrie, Federaţia română de atletism va organiza la Bucureşti pe stadionul O. N. E. F. anualele campionate ale României, concursuri menite să întrunească în capitala ţării într'un ultim concurs, tot ce are mai select atletismul românesc în joc fiind titlul de campion naţional şi selecţionarea pentru jocurile atletice Inter Balcanice.

Intr'adevăr, «Naţionalele» constituind ultimul şi cel mai important meeting atletic al anului au fost sortite să constitue şi în acest an examenul în vederea formării echipei României pentru Atena.

Rezultatele acestor concursuri contează şi ele pentru Cupa Regele Carol al II-lea.

Manifestaţiunea va fi pusă sub patronajul M. S. Regelui, Inaltul ocrotitor al ateltismului românesc.

Inscrierile în vederea acestui concurs se vor face între 10 şi 15 Septembrie şi dat fiind caracterul lor de campionate nu vor fi primiţi în concurs decât atleţii care au reuşit o anumită performanţă. Acest standard se va aplica cu stricteţe şi va fi impus tuturor concurenţilor în probele în care se înscriu.

Probele campionatelor sunt următoarele:

100 — 200 — 400 — 800 1500 — 5000 şi 10000 metri plat.

110 metri garduri şi 400 metri garduri.

Săritură în lungime, înălţime, prăjină şi triplu salt.

Aruncarea discului-suliţei, greutăţii şi ciocanului.

4x100 şi 4x400 m. stafetă.

Biroul Federaţiei care se va întruni în şedinţa de Miercuri 5 Septembrie se va ocupa de toate chestiunile în legătură cu organizarea campionatelor naţionale.